

forslag under Nr. 1, kunne dog ikke tiltræde den af Flertallet givne Begrundelse heraf, da de tværtimod i Ministerens Forslag i Forbindelse med de af Ministeren under 29. Juli f. A. givne Bestemmelser for Fællesmøder i Generaldirektoratet — hvilke Bestemmelser man kunde have ønsket optagne i Loven — ser en Betryggelse for, at Generaldirektøren faar det Ansvar, som bør tilkomme Lederen af en saa stor Forretning, som Statsbanerne ere. Man har ogsaa næret Tvivl om, hvorvidt den i den ny § 5 foreslaaede Decentralisation er heldig, men for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, har man ikke stillet Ændringsforslag hertil. Til dette Afsnit af Lovforslaget har derfor Mindretallet (la Cour, Gustav Hansen, Hedemann, Juul-Rysensteen, Lunn, Sørensen, og Tolderlund) kun stillet Ændringsforslagene Nr. 4, 5 og 8, hvoraf det første tilsigter at give det faste Skibspersonale samme Ret som Togbetjeningen til at søge Afsked med Pension med opnaaet 65 Aars Alder, hvilken Alder dog ved Ændringsforslag Nr. 5 for alle ønskes nedsat til 60 Aar. Ændringsforslaget Nr. 8 har til Hensigt at skabe en af Generaldirektionen uafhængig Revision, der formentlig rettest henlægges umiddelbart under Ministeriet.

2. Lønninger.

Statsbanepersonalets Lønninger ere i de senere Aar gentagne Gange blevne delvis forbedrede, nemlig ved Lovene af 12. April 1892, 26. Marts 1898 og senere ved Loven af 25. Marts 1901 om midlertidigt Lønningstillæg, hvilket sidste dog kun kom de ansatte til gode, hvis aarlige Lønningsindtægt, naar det midlertidige Tillæg medregnes, ikke vilde andrage over 1500 Kr.

En ny Lønningslovs Opgave maatte derfor i første Række være at fiksere de senest ved det midlertidige Lønningstillæg givne Forbedringer og at skaffe en rimelig Lønforhøjelse til dem, hvem det midlertidige Lønningstillæg ikke naaede. Og

denne Opgave maa siges i alt væsentligt at være løst ved det foreliggende Lovforslag.

Ved Jernbanekommissionens Behandling af Statsbanepersonalets Lønningsforhold lagde man megen Vægt paa at indskrænke Lønningsklassernes Antal (de 11 almindelige og 13 specielle) og at erstatte det ujævne og usikre Klasseavancement inden for de specielle Lønningsklasser, i hvilke den ganske overvejende Del af Funktionærene staar med den sikre og mere retfærdige Lønstigning gennem Alderstillæg, samtidigt med at man ved forskellige Forhøjelser, ganske særligt af Slutningslønningerne, søgte at forbedre Personalets Vilkaar.

Det foreliggende Lovforslag følger i alt væsentligt Kommissionens Lønningsforslag. Ligesom dette deler det Personalet i 15 Lønningsklasser, i hvilke — med Undtagelse af 15de Lønningsklasse, der omfatter det fast ansatte maanedse-, uge- eller daglønnede Elev- og Arbejderpersonale m. fl. — Slutningslønnen naas gennem 4-aarige Alderstillæg. Paa ikke faa Punkter har det foreliggende Forslag Forbedringer ud over, hvad Kommissionsforslaget bød, dels ved Oprykning til højere Klasse (Fuldmægtige), dels ved Deling af enkelte Kategorier i 2 Grader, 1ste og 2den Grad, hvoraf 1ste Grad da rykker op i højere Lønningsklasse (Godsekspeditorer, Overassistenter, Vognopsynsmænd), dels ved reelle Forhøjelser af Begyndelseslønnen (Togførere, Vognopsynsmænd af 1ste Grad, kvindelige Assistentter) eller Forhøjelser af Alderstillægene (10de, 12te og 14de Lønningsklasse) og endelig ved at give forskellige Klasser Funktionærer, der ved Oprykning i en højere Klasse vilde komme paa lavere Løn, Ret til med forskellig Begrænsning at medtage Alderstillæg fra den lavere ind i den højere Klasse — alt i alt Forbedringer, der synes rimelige og velbegrundede.

Endvidere vil bemærkes, at Søfartsafdelingens Overfyrbøder- og Bedstemandsklasse er ophævet, og at der er tilstaaet de gifte Funktionærer i 14de Lønningsklasse, der ere boende i Kjøbenhavn eller